

Uvažene zvanice, dragi gosti i prijatelji škole, naši penzioneri, roditelji, nastavnici, dragi učenici,

Danas imam posebnu čast i zadovoljstvo, da vas, po prvi put kao nova direktorica škole, ali i prva žena na čelu ove vaspitno-obrazovne ustanove, sve srdačno pozdravim i poselamim, i zaželim dobrodošlicu na našu Svečanu akademiju povodom 45. godišnjice postojanja škole. Htjela sam da odstupim od protokola i ne obratim se pojedinačno zvanicama, jer sam mišljena da ste svi vi, ovdje prisutni, neprocjenjivi i čast nam je što ste svojim prisustvom uveličali ovaj jako važan dan za našu školu.

Međutim, nećete se ljutiti da ću napraviti jednu iznimku, i izraziti posebno zadovoljstvo sto su danas s nama i naša uvažena ministrica, gospođa Zineta Bogunić, koju ja lično doživljam kao velikog stručnjaka, kao svog mentora, nekoga od koga se puno može naučiti, ali i kao nekog kome se može slobodno dati epitet vlikog čovjeka i insana, a s njom zajedno i još jednog ministra iz naše Vlade, gospodina Katicu, kao i zastupnika u Skupšini, gospodina Okerića. Hvala Vam, učinili ste nam veliku čast. (OBRAĆANJE I CVIJEĆE MINISTRICI)

Čast mi je također i biti na čelu škole u koju sam utkala 25 svojih najljepših godina, i odlučila se sada na novi izazov... Izazov liderstva... Istinski lider mora imati dovoljno samouvjerenosti da stoji sam, dovoljno hrabrosti da donosi teške odluke i dovoljno saosjećajan da čuje potrebe drugi.

Mišljenja sam da Veličina vođe nije u količini straha koju drugi imaju prema njemu, već u količini poštovanja prema njegovoj ljudskosti, njegovim postupcima i riječima.

Naša zajednička misija su naša djeca, mi smo ovdje zbog njih, i činićemo sve da se u ovoj školi osjećaju sigurno, sretno i zadovoljno, a to možemo samo uz timski rad, razumijevanje i pozitivan dijalog.

Prije 45 godina, u ovom divnom sarajevskom naselju Otoka, u klupe su sjeli prvi učenici tadašnje škole „Živko Jošilo“, a neki su i danas s nama. Svaka generacija je na tom istom mjestu ostavila svoj trag, mali pečat u vremenu koji je od ove škole, napravio mnogo više od obične škole. Da bismo proslavili sve trenutke provedene u njoj, radosti, tuge, iščekivanja, ljutnje i ljubavi, okupili smo se toliko godina poslije,

da na istom mjestu, i tradicionalnom svečanošću, na najljepši način, obilježimo naše najznačajnije momente

Dozvolite mi da spomenem samo one iz perioda februar-maj, ove godine: učenici i nastavnici su postizali brojne rezultate, a nekima se posebno ponosimo...bili smo domaćini općinskom takmičenju iz bosanskog jezika, ali i domaćini takmičenja koje je organizovalo Udruženje TEHNIČKE KULTURE Novi Grad, kao i domaćini edukaciji U ORGANIZACIJI BRITISH KANCLA, „Škola za 21.vijek“... učenici Produženog boravka su uz podršku učiteljica, roditelja i škole, pripremili Bazar, uz prigodan program, na kojem su prikupljena sredstva od 1090 KM, a koje će biti utrošena za opremanje Roditeljskog kutka, i za inovativno unaprjeđenje produženog boravka...Škola je također dobila i sredstava na dva projekta..Općine Novi Grad i BH telekoma...Prvi u Općini počeli smo s implementacijom projekta Općine Novi Grad na temu zaštite od požara...uz koordinatora i predavača.....

Urađena je rekonstrukcija postojeće web stranice uz veliku podršku naših roditelja, Damira Bradarića i Muje Rujanca, pokrenuta i fb stranica škole..Škola je također, uz pomoć našeg roditelja, aplicirala i prošla na aplikaciji Tike za sanaciju mokrih čvorova...

Ponosimo se što ćemo početkom mjeseca juna, uz saglasnost ministarstva, donacija naših prijatelja, gdje želim istaći COM TRADE, Triglav osiguranje, Gradsku uprava grada Sarajeva i našeg gradonačelnika, i uz učešće roditelja, ali i svih koji se naknadno uključe, realizovati projekat Mostovi prijateljstva, s jednom osnovnom školom u Beču, kada ćemo djeci dodatno širiti vidike, i razvijati njihovu želju za učenjem jezika.

Uz sve rečeno, mi MORAMO BITI SVJESNI, DA NAMA U ŠKOLI PRIPADA NEKOLIKO TRENUTAKA, A NAŠOJ ŠKOLI, CIJELA VJEČNOST!

Od nas zavisi kako ćemo te trenutke iskoristiti i po čemu će nas drugi pamti.

I na kraju, dragi prijatelji, već smo u polovini mubarek mjeseca ramazana, mjeseca milosti i oprosta, ibadeta, smiraja duše i otvaranja srca. Uz ramazan duše se stišaju, smire, sklone se u hlad, omogućeno im da se očiste i uzdignu do savršenstvaduhovne zrelosti, kloneći se svega što je loše.

Zbog izrazitog poštovanja prema ovom mubarek mjesecu, odlučili smo da Vas samo simbolično počastimo skromnom zasladom za Iftar, koju će naše djevojke podijeliti na kraju Svečane akademije.

Naše duše mogu biti pune i uz prazan sto, u to smo se bezbroj puta svi uvjerali.

To je uvijek tako kad čovjek čini nešto vrijedno divljenja....i tim nektarom napuni i svoju, i duše prisutnih.

Želim vjerovati da ćemo mi danas učiniti nešto vrijedno divljenja, i napuniti vaše duše u ovim mubarek danima.

Hvala Vam još jednom .